

اولین بررسی سیتولوژیک گوش خارجی در دو گونه جوجه تیغی گوش دراز و برندت ایرانی

غزل آفتاب^۱، فرنوش ارفعی^{۱*}، احمد اصغری^۱، تقی زهرایی صالحی^۲

چکیده

و صاحبان‌شان و نقش مثبت روانی آن، انکار ناپذیر و رو به افزایش است (۱). اگرچه میزان نگهداری از حیوانات اگزوتیک به عنوان حیوان خانگی رو به افزایش است، صاحبان این حیوانات و فعالان حوزه سلامت اطلاع دقیق و کافی درباره‌ی معیارهای تشخیص طبیعی سلامتی آن‌ها ندارند و این امر منجر به ایجاد چالش در امر تشخیص و درمان این جانداران و همچنین دشواری تمایز حالت‌های سلامت از بیماری در این حیوانات می‌شود (۲). جوجه تیغی‌ها از معدود پستانداران وحشی هستند که به زندگی با انسان سازگاری پیدا کرده‌اند. با مراجعه‌ی روز افزون جوجه تیغی‌ها به کلینیک‌های دامپزشکی داشتن پارامترهای طبیعی بدن، برای بررسی وضعی سلامت و بیماری حیوان اهمیت بسیاری دارد (۳).

جوجه تیغی‌ها پستانداران کوچکی از خانواده اریناسئیده (Erinaceidae) هستند. آنها حیواناتی شبگرد با خارهای محافظ در پشت بدن خود هستند. هفده گونه جوجه تیغی بومی در مناطق مختلفی از جمله خاورمیانه، آسیای مرکزی و نیوزلند، آفریقا و اروپا زندگی می‌کنند. هیچ جوجه تیغی بومی در آمریکا و استرالیا وجود ندارد. جوجه تیغی گوش دراز با نام علمی (Hemiechinus Auritus) گونه‌ای از جوجه تیغی بومی کشور های آسیای مرکزی و خاورمیانه است. جوجه تیغی گوش دراز یکی از کوچکترین جوجه تیغی‌های خاورمیانه محسوب می‌شود و در مناطق مدیترانه‌ی شرقی، افغانستان، چین، قبرس، مصر، ایران، عراق،

التهاب و عفونت گوش یک یافته‌ی رایج در گونه‌های مختلف جوجه تیغی میباشد. سیتولوژی اولین و مطمئن‌ترین راه تشخیص این بیماری می‌باشد. با این وجود تاکنون هیچ مطالعه‌ای بر روی معیارهای نرمال سیتولوژیک گوش هیچ گونه‌ای از جوجه تیغی صورت نگرفته است. در این مطالعه برای اولین بار به بررسی سیتولوژی گوش در دو گونه جوجه تیغی گوش دراز و برندت ایرانی دارای سلامت کامل، برای یافتن معیارهای طبیعی پرداخته شد. ۲۰ سر جوجه تیغی گوش دراز (۱۰ نر و ۱۰ ماده) و ۲۰ سر جوجه تیغی برندت (۱۰ نر و ۱۰ ماده) در این مطالعه بررسی شدند. بیهوشی به وسیله‌ی کتامین و دیازپام و طبق پروتکل مربوط به جوجه تیغی صورت گرفت. بعد از تایید سلامت کامل گوش‌ها از هر دو گوش نمونه برداری سیتولوژیک انجام شده و برای هر گوش سه لام تهیه گردید. رنگ آمیزی لام‌ها به دو روش رنگ آمیزی گیمسا و گرم انجام شد. مخمرها شایع‌ترین یافته‌ی دیده شده در گوش جوجه تیغی‌های مورد بررسی بودند. در هیچ یک از نمونه‌های مطالعه شده باکتری میله‌ای دیده نشد. کوکسی‌های گرم مثبت، سلول‌های سنگفرشی بدون هسته و سلول‌های سنگفرشی هسته دار به ترتیب شایع‌ترین موارد دیده شده بودند. سیتولوژی گوش سالم در جوجه تیغی شباهت بسیار زیادی به سیتولوژی گوش سگ‌های سالم و همچنین گربه‌های سالم دارد.

واژگان کلیدی: جوجه تیغی گوش دراز، جوجه تیغی برندت، اوتیت،

سیتولوژی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۹/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۲۸

مقدمه

حیوانات خانگی نقش مهمی را در جوامع بشری امروزی ایفا میکنند. ارتباط احساسی عاطفی نزدیک بین حیوانات خانگی و

۱- گروه علوم درمانگاهی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. f.arfaee@srbiau.ac.ir
۲- گروه میکروبیولوژی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(مالاسزیا و کاندیدا) در سیتولوژی عفونت گوش خارجی دیده می شوند. بررسی سلول شناسی گوش در تشخیص مالاسزیا و باکتری ها حساس تر از کشت گزارش شده است (۷). تشخیص التهاب کانال گوش خارجی به روش سلول شناسی، نیاز به دانش و آگاهی از سلول شناسی طبیعی گوش سالم در گونه های مختلف از جمله جوجه تیغی دارد. این مطالعه برای اولین بار با هدف تعیین سلول شناسی طبیعی مجرای گوش خارجی دو گونه جوجه تیغی انجام شد (۸).

مواد و روش کار

۲۰ سر جوجه تیغی گوش دراز (۱۰ نر و ۱۰ ماده) با محدوده ی وزنی (۶۲۵/۴۶۵) و ۲۰ سر جوجه تیغی برنندت (۱۰ نر و ۱۰ ماده) با محدوده ی وزنی (۸۳۷±۶۷۵۱) در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند. تمامی جوجه تیغی ها بعد از معاینه بالینی و اطمینان از عدم وجود هرگونه علامت پوستی، علائم التهاب گوش خارجی و یا علائم بیماری سیستمیک وارد مطالعه شدند.

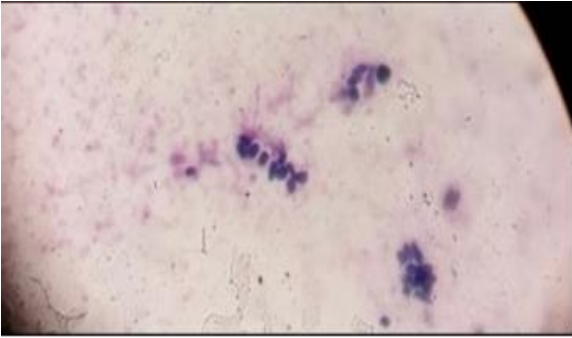
برای انجام مطالعه، ابتدا بیهوشی با پروتکل استاندارد مربوط به جوجه تیغی، کتامین الفاسان ۱۰ درصد (۲۰ میلی گرم بر کیلوگرم) و دیازپام کیمیا دارو (۰/۵ میلی گرم بر کیلوگرم) به صورت داخل عضلانی انجام شد. نمونه برداری از هردو گوش جوجه تیغی ها با استفاده از سواب پنبه استریل انجام شد و هر یک از سواب ها بعد از نمونه برداری در لوله آزمایش حاوی سرم فیزیولوژی استریل به آزمایشگاه منتقل گردید و پس از رنگ آمیزی زیر میکروسکوپ مورد ارزیابی قرار گرفتند و رنگ ترشحات سرومنی تمامی نمونه ها ثبت شد.

سپس سواب روی سه لام شیشه ای مختلف غلتانده از هر سواب بر روی سه لام شیشه ای گسترش تهیه گردید. لام به وسیله ی گرما فیکس گردید. هر یک از لام های شیشه ای مربوط به هر سواب به ترتیب به وسیله ی رنگ آمیزی

اسرائیل، قرقیزستان، لبنان، لیبی، مغولستان، پاکستان، روسیه، سوریه، تاجیکستان، ترکیه و ازبکستان زندگی می کند. این جوجه تیغی باگوش های بلندش متمایز می شود و حدود ۲۵۰ تا ۵۰۰ گرم وزن دارد (۴). جوجه تیغی برنندت با نام علمی (*paraechinus hypomelas*) گونه ای از جوجه تیغی بیابانی بوم بیخس هایی از آسیای مرکزی و خاورمیانه است. اندازه ی آن تقریباً به اندازه جوجه تیغی اروپای غربی و حدود ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ گرم است. گوش های بزرگ این جوجه تیغی شباهت بسیار زیادی به جوجه تیغی گوش دراز دارد (۳). التهاب گوش خارجی یکب بیماری بالینی شایع و چند عاملی است. در مطالعات انجام شده بر روی بیماری های درگیرکننده ی جوجه تیغی، التهاب گوش خارجی به عنوان یک یافته ی شایع گزارش شده است. همچنین در مطالعه ای که به بررسی علل مرگ و میر جوجه تیغی ها می پردازد موارد بسیاری از التهاب گوش گزارش شده است. از علائم بالینی التهاب گوش خارجی در جوجه تیغی ها میتوان به حساسیت ناحیه، قرمزی مجرای گوش و ترشحات چرکی و بوی بد اشاره کرد. هجوم کنه ها و انگل های خارجی ممکن است از عوامل مساعد کننده ی التهاب گوش در جوجه تیغی ها باشد. عفونت های باکتریایی و مخمری باید به عنوان علل احتمالی ایجاد التهاب گوش در جوجه تیغی ها در نظر گرفته شود. پوسته پوسته شدن لبه های لاله ی گوش یک یافته ی رایج در التهاب گوش جوجه تیغی های کوتوله ی افریقایی است (۵). تشخیص التهاب گوش خارجی از طریق شرح حال بالینی، معاینه ی گوش و بررسی سلول شناسی نمونه های رنگ آمیزی شده از مجرای گوش خارجی به دست می آید. این فرایند به وسیله ی بررسی حضور و میزان سلول ها وارگانوسم های مختلف موجود در گوش صورت می گیرد (۶).

باکتری های کروی شکل (استافیلوکوک و استرپتوکوک)، باکتری های میله ای (سودوموناس و پروتوس) مخمرها

های برندت جداشد (۱۸ از ۴۰). رنگ سرومن در تمام جوجه تیغی های برندت زرد بود.

نگاره ۱ - مالاسیایکی درماتیس دیده شده در یک شان میکروسکوپی

تعداد دقیق مخمر در (HPF) در هر اسلاید سیتولوژی گوش متفاوت بود. مخمرها و باکتری ها بیشتر در اطراف توده های اسکواموس سل دیده شدند، اگرچه تعداد مخمر و باکتری در (HPF) ارتباط معناداری با حضور توده های اسکواموس سل نداشت. همچنین حضور مخمر و کوکسی ها هم با هم ارتباط معناداری نداشت. اسکواموس سل هسته دار و فاقد هسته در هر دو گونه دیده شد.

جوجه تیغی های برندت کوکسی های بیشتری نسبت به جوجه تیغی های گوش دراز داشتند. شیوع مخمرها در گوش دو گونه تفاوت معناداری نداشت اما جوجه تیغی های گوش دراز توده های اسکواموس سل بیشتری داشتند. مقادیر تعداد سلول در هر میدان میکروسکوپی در دو نژاد متفاوت بود اما این تفاوت ارتباط معناداری بین نوع جوجه تیغی و تعداد ارگانسیم ها را نشان نداد. بیشترین حد متوسط تعداد سلولی در میدان های میکروسکوپی در جوجه تیغی های گوش دراز به شکل (مخمرها ۹، کوکسی ها ۰/۶، اسکواموس سل هسته دار ۱،۱، توده های اسکواموس سل ۶ و اسکواموس سل بدون هسته ۱/۲۱) بوده است. این مقادیر در مورد جوجه تیغی های برندت به شکل (مخمرها ۵/۸، کوکسی ها ۱۱، اسکواموس سل هسته

رایت (Fisher)، گیمسا (Diff-Quik; Baxter Healthcare Co., McGraw Park, IL, USA)، رنگ آمیزی گرم و آخرین لام بدون رنگ آمیزی، آماده سازی شده و هر یک به زایلن اغشته و به وسیله ی پرمانت کاورشدند. در اسلاید های رنگ آمیزی شده به وسیله ی رنگ آمیزی گیمسا و گرم مخمرها، باکتری، سلول های سنگفرشی واجد و فاقد هسته و توده های سلول های سنگفرشی در ۱۰ میدان میکروسکوپی بررسی شدند. متوسط تعداد ارگانسیم ها در هر میدان (HPF) برای هر نوع ارگانسیم به شکل جداگانه برای هر جوجه تیغی محاسبه و مشخص گردید. ارتباط تعداد مخمر، باکتری های کروی و استوانه ای و سلول های سنگفرشی با گونه جوجه تیغی، گوش دراز یا برندت، به وسیله ی ازمون دوطرفه ی ویلکاکسون بررسی شد. معناداری آماری در صورت ($p < 0.05$) در نظر گرفته شد.

نتایج

مخمرها از ۹۷/۵ درصد گوش جوجه تیغی های گوش دراز (۳۹ از ۴۰ گوش) و کوکسی های گرم مثبت از ۴۵ درصد گوش جوجه تیغی های گوش دراز جدا شد (۱۸ از ۴۰ گوش). هیچ باکتری میله ای در نمونه ها تشخیص داده نشد. یک لام نشان دهنده ی هیچ یک از باکتری ها نبود. سلول اسکواموس هسته دار از ۳۰ درصد از نمونه های مربوط به جوجه تیغی گوش دراز جدا شد (۱۲ از ۴۰ گوش). همچنین رنگ سرومن در تمامی جوجه تیغی های گوش دراز زرد بود.

لام گوش ۸۵ درصد از جوجه تیغی های برندت نشان دهنده ی وجود مخمرها بود (۴۰ از ۴۷). کوکسی های گرم مثبت از ۷۵ درصد جوجه تیغی های برندت جدا شد (۳۰ از ۴۰ گوش). هیچ باکتری میله ای در سیتولوژی گوش جوجه تیغی های برندت تشخیص داده نشد. سلول اسکواموس هسته دار از ۴۵ درصد گوش های جوجه تیغی

دار ۸/۱، توده های اسکواموس سل ۱/۴ و اسکواموس سل بدون هسته ۲۱/۱) گزارش شد.

بحث

برای تقلید شرایط معاینه ی طبیعی کلینیکی در این مطالعه فقط به بررسی سیتولوژی گوش خارجی پرداختیم و از آنجا که عبور سواب در مجرای گوش خارجی افقی در شرایط بالینی نیازمند بیهوشی و آرامبخشی و استفاده از محفظه اتوسکوپ برای عدم برخورد سواب به کانال عمودی گوش خارجی است هیچ تلاشی برای عبور سواب به قسمت افقی گوش خارجی نشد. تفاوت های موجود در گزارشات کشت باکتریایی و قارچی گوش خارجی عمودی و افقی در سگ ها و گربه ها حاکی از آن است که سیتولوژی گوش خارجی عمودی و افقی میتواند با هم متفاوت باشد. در مطالعات انجام شده بر روی کشت گوش خارجی در سگ های سالم مالاسزیا باسیلوس استافیلوکوکوس استرپتوکوکوس کورینه باکتریوم اکتینومایسز و اکتینوباکتر جداسازی شده است (۷).

در کشت گوش خارجی سگ های نرمال ۴۷ درصد نمونه ها از لحاظ کشت مثبت بودند. ۷ درصد موارد واجد مخمرها و ۲۵ درصد واجد کوکسی های گرم مثبت بودند. در حالی که در سیتولوژی سگ های مشابه ۹۶ درصد سگ ها واجد مخمر و ۴۲ درصد واجد کوکسی ها بودند. تفاوت ها ی گزارش شده در مطالعات انجام شده بر روی سگ ها میتواند به علت تفاوت ها در طراحی مطالعه ، روش نمونه گیری، روش کشت و عوامل محیطی مثل آب و هوا باشد (۸). در مطالعات دیگری که بر روی کشت و سیتولوژی سگ ها صورت گرفته است مخمرها و باکتریها از ۹ سگ از ۱۰ سگ به روش سیتولوژی جداسازی شدند در حالی که در کشت این میزان بسیار کمتر بوده است. تمامی این موارد نشاندهنده ی دقیقتر بودن سیتولوژی نسبت به کشت می باشد. در مطالعات پیشین در گربه های

سالم مالاسزیا و استافیلوکوکوس از ۲۰ و ۴۸ درصد گوش ها کشت شدند در حالی که این موارد در سیتولوژی گوش گربه های سالم از ۸۳ و ۷۱ درصد گوش ها جدا شدند (۹). در مطالعه ی حاضر مخمر و کوکسی ها به ترتیب از ۹۷ درصد و ۴۵ درصد جوجه تیغی های گوش دراز و ۸۵ درصد و ۷۵ درصد جوجه تیغی های برنندت جداسازی شد. تغییرات آب و هوایی بر وقوع اوتیت خارجی اثر گذار است و ممکن است علت این موضوع تغییرات فلور گوش در طی فصل های مختلف به علت تغییر دما و فاکتور های محیطی باشد (۷). مطالعه ی حاضر در فصل بهار انجام شده و تفاوت معناداری بین ارگانسیم های جدا شده از گوش جوجه تیغی های گوش دراز و برنندت وجود نداشت. مخمره از ۹۷ درصد گوش جوجه تیغی های گوش دراز و ۸۵ درصد گوش جوجه تیغی های برنندت جداسازی شد در حالی که هیچ علایمی از اوتیت در هیچ یک از گوش های مورد بررسی وجود نداشت. سرومن گوش تمامی جوجه تیغی های مورد بررسی فارغ از نوع جوجه تیغی زرد رنگ بود و تعداد مخمر و کوکسی جداسازی شده بر رنگ سرومن گوش در جوجه تیغی ها تاثیر گذار نبوده است در حالی که در مطالعات پیشین بر روی سگ ها و گربه ها رنگ تیره سرومن گوش را مربوط به میزان مخمر و کوکسی موجود در آن دانسته اند. گزارش بررسی شده روی سگها و گربه بیان میکند که در سگ های مبتلا به اوتیت رنگ ترشحات گوش به سمت قهوه ای سیاه می رود.

سلول های اسکواموس هسته دار به میزان ۱/۱ در جوجه تیغی های گوش دراز و ۱/۸ در جوجه تیغی های برنندت در مطالعه ی حاضر دیده شد. وجود سلول های اسکواموس هسته دار را نمیتوان به طور قطع مربوط به یک فرایند پاتولوژیک دانست بلکه با وجود آنکه این سلول ها به طور معمول در استراتوم کورنئوم دیده نمیشود وجود آنها می تواند به علت نازک بودن استراتوم کورنئوم باشد. در این حالت فرایند

- European Hedgehogs (*Erinaceus europaeus*) Admitted to a Wildlife Care Centre in Southwestern France from 2019 to 2020. *Journal of Comparative Pathology*. 2022;190:19-29.
5. August JR. Otitis externa: a disease of multifactorial etiology. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*. 1988;18(4):731-42.
 6. Rosychuk RA. Management of otitis externa. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*. 1994;24(5):921-52.
 7. Fraser G, Withers A, Spreull J. Otitis externa in the dog. *Journal of Small Animal Practice*. 1961;2(1-4):32-47.
 8. Tater KC, Scott D, Miller Jr W, Erb H. The cytology of the external ear canal in the normal dog and cat. *Journal of Veterinary Medicine Series A*. 2003;50(7):370-4.
 9. Ginel PJ, Lucena R, Rodriguez JC, Ortega J. A semiquantitative cytological evaluation of normal and pathological samples from the external ear canal of dogs and cats. *Veterinary dermatology*. 2002;13(3):151-6.
 10. Mendelsohn C, Rosenkrantz W, Griffin CE. Practical cytology for inflammatory skin diseases. *Clinical techniques in small animal practice*. 2006;21(3):117-27.

سواب برداری میتواند سلولها را از لایه ی زیرین یعنی لایه ی هسته دار استراتوم گرانولوزوم برداشته باشد(۹).
میزان مخمرها در هر (HPF) در سگ ها ۳ درصد گزارش شده است درحالی که این میزان در جوجه تیغی ها بسیار بیشتر یعنی ۸ درصد بوده است(۱۰). همچنین این میزان در گربه ها در (HPF) ۲درصد گزارش شده است که میزان بسیار کمتری را نسبت به جوجه تیغی ها نشان می دهد(۹).
باکتری های کوکسی به شکل متوسط در سگ ۰/۴ در هر (HPF) و در گربه ۰/۳ گزارش شده است که از میزان گزارش شده در مطالعه ی حاضر (درجوجه تیغی های برنتد ۰/۵ و جوجه تیغی های گوش دراز ۰/۶) کمتر است(۱۰).

از آنجا که تعداد مخمر و باکتری در میدان های مختلف یک اسلاید می تواند متفاوت باشد بررسی چند (HPF) قبل از اعلام گزارش بسیار ضروری می باشد(۹). از همین رو در مطالعه حاضر تمامی مقادیر در ۱۰ (HPF) بررسی و متوسط آن گزارش شد.

فهرست منابع

1. Williams D, Adeyeye N, Visser E. Ophthalmological abnormalities in wild European hedgehogs (*Erinaceus europaeus*): a survey of 300 animals. *Open Veterinary Journal*. 2017;7(3):261-7.
2. Ghaffari MS, Hajikhani R, Sahebjam F, Akbarein H, Golezardy H. Intraocular pressure and Schirmer tear test results in clinically normal Long-Eared Hedgehogs (*Hemiechinus auritus*): reference values. *Veterinary Ophthalmology*. 2012;15(3):206-9.
3. Hofer HL. Hedgehogs. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*. 1994;24(1):113-20.
4. Zacharopoulou M, Guillaume E, Coupez G, Bleuart C, Le Loc'h G, Gaide N. Causes of Mortality and Pathological Findings in

